

„Kdo bude pořádat košť slivovice? Chovatelé. Ale dyť sů čtyřé a z toho dvě školáci. S novovešťanama. Tak ať si ho udělajů v Nověj Vsi, ve Lhotě ho uděláme my“! Taková diskuze proběhla na zkůšce sboru nekdy v adventu roku 2010. V nabitém kalendáři na pronájem obecního sálu v plesové sezóně sa našel ideální termín – 26.února na svátek svatěj Dory. A ostatní už bylo na nás.

Udělál sa plánek, dohodli sa pravidla. Ale bude to s normální degustací, ujasňovali představy ty, co do dneška nepochopili předloňský experiment. Sklenky na vzorky sa pošťali od kmucháčků z Hluku, vzorky sa začaly vybírat po novém roce. Rozdělili sme si rajóny aj ostatní úkoly. Všecko sa řešilo aktivně, iniciativně, bez zbytečného rýpání – hned to člověka lepší baví. Vzorkama nás podpořily sbory z Hluku, Nověj Vsi aj Boršic. Šak na oplátku.

Při číslování vzorků u Hájků na baráku nám k tomu furt chtěl zpívat Zdena Křivák. A tam sme ho viděli naposledy. Pit! Klapka sa zavřela, zdravíčko je potřeba hlédát. Ale nezanevřel. Na to má moc optimisticků povahu.

V sobotu 12.února sa udělál pěkný čas. Slunečno. Degustace nachystaná, degustátoři pozvaní. Kolik ich ale opravdu dojde? Bude nás dost? Bylo. Šak aj vzorků. Tři hodiny před začátkem sme uzavřeli na sympatickém čísle 336. Vzorků. A tych degustátorů? Skoro padesát – plná pastoračka. Ze Lhoty aj okolí. Všeci nachystaní. V luftě bylo cítit odhodlanost, odpovědnost – snahu pomoct. Co tříčlenná komise to bedna s dvaceti vzorkama. A nejlepší od každého stola do subkomise. A tady – náročný postup, náročný přístup a ... Ponaučení pro příště. Po tomto velikém vypětí a pořádněj klobásce sme tůto náročnú etapu ukončili hurónským zpěvem a v dobrém sme sa rozešli. Až dodatečně místní CIA aj bez rozboru DNA zjistila, že krvavý flek na silnici na dolině byl od jednoho člena subkomise, který sa navíc ani nedočkal ukončení výběru šampióna. Ináč sa nikomu nic nestalo.

A potom zas štrnást dní dalších příprav. Katalogy a diplomy, štamprle a plagáty ... Na zkůšce zopakovat gořalkové popěvky. Všecko probíhalo pěkně v klidu. Enom eště vyškvrčit oškvarky. Jak byly úkoly rozdělené, tož Franta Vaněk zajistil sádlo, kdo mohl pomohl s krájáním, zatopilo sa pod kotlem, ale nechtělo hořat. Tož né že nechtělo, ale pomáli. Sádlo sa pěkně topilo a topilo, oškvarky sa nezatahly a za chvílu sme jich málem nenašli. Druhý kotel už byl lepší. A sádlo sa také minulo všecko. Z tych roztopených oškvarků sa nakonec udělala pomazánka – jedna báseň.

Tá už sa ale chystala v sobotu 26. února dopoledňa při chystání obecního sálu. Tož aspoň byla čerstvá a fakt výborná. Posezení aj se vzorkama sme nachystali do sálu. Pěkně poguči. Aj s plácem pro muziku. Hrála Višňa. Tá povyměňovaná. Nekteří sboristi ale měli připomínky. Né ke hře. Ale že brzo utěkli. Tož mladí a neklidní. Najrači jednú řiťů na dvouh židlách. Lebo na krojovém plese v Hluku. A že jich bylo moc. Tož furt lepší moc jak málo. Za to začali hrát brzo. Bylo potřeba. Půl hodiny po začátku bylo padesát míst v sále obsaděných. První došli a poslední odešli „carští důstojníci“. Starodávni spolužáci Jošky Těšinky a Jary Vídeňáka, který jich pozvál aj ubytovál z vojenskéj školy. Fakt kabrňáci. Celů dobu úroveň, vystupování a že něco pokošťovali. Glanc nestratili ani když na druhý deň zametali sál a pomáhali nám s uklůzáním. Tak si představuju důstojníka. Prvorepublikového.

Při samotném košťě nám mírů nedocenitelnů pomáhali naše robky. Ty co tentokrát mohly. Alča Radochová s Ivů Indruchovů celů dobu s úsměvem na rtech rozlévaly vzorky a druhá Alča Vídeňáková (šak ani nevím čí je doopravdy) s Jarků Hájkovů prodávaly tů dobrů pomazánku aj ostatní pochutiny v bifé. Dostaly za to po bombošce ale určitě by zaslůžily víc. Tož mosíme sa snažit.

Cestů na vystúpení do Vacenovic nás navštívili aj Novoveští Krasavci. Pěkně v krojoch a se zpěvem. Z medailových vzorků najvíc chválili Tondovu Lopatovu. Nezapoměli, že sa do Lhoty přižnil od nich. Aj novinářů sa vystřídalo nekolik a furt dokola. Kolik máte vzorků, máte nějakou raritu... Eště, že nevyfotili jednu děvčicu, která za to nemože a objevila sa tam aj když jindy skoro nikde nechodí. Enom z Mladěj Fronty nikdo. Za to náš navštívil náš dlouhodobý mecenáš Ivoš, co si vzal lhoťanku co má tatu z maléj Blatničky. Jak odešla cimbálovka zapreludoval eště na akordeón Vojta Radoch podpořený Mrňúsem (s) Jarů Vídeňákem. Aj sa u toho zatancovalo. Nakonec ostali mladí Kunovjané, kteří už ten deň absolvovali jeden košt u nich. A bylo to poznat. Jak začali v závěru „nenápadně“ brat flašky se vzorkama z regálu tak sme jich vyprovodili. I když to mysleli upřímně. A tak sme mohli po devítihodinové šichtě v najlepším zavřít krám.

Samozřejmě sa všecko nevpilo. To by bylo otrávených. Trochu ostalo. Včíl sa zdá, že by sme si to mohli za rok zopakovat. Bude-li chuť a pohoda. Né kvůli tým slevkom, ale kvůli akci samotnéj. Už aj víc víme jak na to. Letos všecko proběhlo v klidu a pohodě, kdo chtěl, mohl sa faň pobavit jak to všecko perfektně na video zaznamenal Mirek Pospíšil. Je to zas enom na nás.

5.5.2011 Václav V.Hájek